

De werkgroep participatie is dood. Leve de participatie!

Gepubliceerd in de Westerpost, 25 mei 2011, pag. 5

Tijdens de raadsvergadering van 11 mei hield de werkgroep participatie *de facto* op te bestaan. Het onderwerp bewonersparticipatie zal voortaan in openbare raadsvergaderingen worden besproken, niet langer in de achterkamers van de politiek. Pure winst.

Maar we zijn er nog niet.

Als vertegenwoordiger van een bewonersgroep uit Overtoomse veld pleit ik al jaren voor een gelijkwaardige rol voor bewoners in de vormgeving van hun leefomgeving. Dit pleidooi houd ik samen met collega's uit heel Nieuw-West.

Veel raadsleden, tenminste één stadsdeelwethouder en een ontmoedigend grote groep beleidsondersteuners weten zich geen raad met ons pleidooi en trachten onze roep om meer participatie op niet-inhoudelijke gronden te diskwalificeren. De twee meest voorkomende reflexen:

- 1) “U zit hier nu wel met uw wensenpakket, maar bent u representatief? Wij moeten ook een stem geven aan al die andere bewoners die hier niet zijn.” Daarmee implicerend, dat de niet-aanwezigen blij zijn met de mate van invloed die zij uitoefenen, misschien zelfs ongelukkig met óns streven naar méer invloed.
- 2) “Het gaat u alleen maar om stadsvernieuwing, maar participatie is meer dan dat.”

Onder welke steen hebben deze raadsleden en dagelijks bestuurders de afgelopen 15 jaar gezeten?

Dat “hun” *andere* bewoners niet naar de raad komen, heeft, zo zie ik in m'n eigen vrienden- en kennissenkring, *he-le-maal* niets te maken met tevredenheid over de participatie, maar alles met desinteresse in, wantrouwen jegens en, op z'n best, onbekendheid met politiek. Drie voorbeelden uit Overtoomse veld van wat er mis gaat.

Voorbeeld één. Verschillende van mijn vrienden wonen in de Piet Mondriaanstraat. Enige tijd geleden werden hun woningen vanbinnen vernieuwd. Dat zou een paar weken duren. Het werden maanden. Maanden van stof happen, van niet kunnen koken in de eigen keuken, van niet kunnen douchen in de eigen badkamer. En de opknapbeurt hield op bij het trappenhuis. Dat verkeert nog immer in deplorabele staat. Behalve bij de entree, waar tegenover nieuwbouwwoningen zijn gepland, die natuurlijk een geinig, fris uitzicht moeten hebben. Het is uiteindelijk zo erg geweest, dat een grote groep bewoners een gerechtelijke procedure is begonnen voor schadeloosstelling. En driemaal raden... ze hebben gewonnen. Terecht. Toen de plannen voor renovatie werden gesmeed, werden bewoners niet, of slechts *pro forma*, gehoord.

Voorbeeld twee. Tijdens een actie voor vernieuwing van het August Allebéplein voor en door wijkbewoners, schreef een diverse groep wijkbewoners een programma van eisen. Er bleken echter vergaande afspraken te zijn gemaakt tussen tenminste één ontwikkelaar en 't stadsdeel, ten koste van de voor iedereen toegankelijke en door iedereen gekoesterde openbare ruimte. De meerderheidscoalitie in de raad weigerde daarover in discussie te gaan, mede onder druk van het dagelijks bestuur. Het bewonersprogramma werd zonder opgave van redenen genegeerd. Wel werd door beleidsondersteuners van 't stadsdeel, tijdens hun wekelijkse spreekuur, gesuggereerd, dat allochtone deelnemers aan de actie het stadsdeelplan heel mooi vonden, maar misleid waren door

